

ԾԻԱԾԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՅ

Ա Մ Ս Ս Գ Ի Ք

ԿԵՆՅԱԳՈԳՈՒՅ, ԱԶԳՈՅԻՆ ԵԿ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԵԱՅ

ՀԻՆԴԵՐՈՐԴ ՑԱՐԻ

Թիֆ ԺԲ. — ԳԵԿՑԵՄԲԵԲ — 1860.

ԹԱՌՈՒՈՒՅ.

ԽՑՊԱՐԱՆԻ ԽԱԼԻՔԵԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆԻՆ,

ՄԱՍԻԱՅԱՂԱԿԻՒԻ

ԵՒ

ԾԻԱԾԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՅ

ԼՍԱՐԱՆ ԿԵՆՅԱՂՈԳՈՒՑ ԳԻՏԵԼԵԱՅ

ԲԱՅԵԱԼ ԽԹԷՇՈՍԻԱ ԽՇԱՅԵՄԲԵՐԻ 13.

Թեղոսիոյ հայկացի ժողովրդեանը մէջ ուսումնասիրութեան օրէ օր աելնալուն մէկ նոր պատճառ եւ ապացոյց մը եղաւ՝ նոյեմբերի 13-ին Կենցաղօգուտ զիւկեաց Հաւանին բացուիլը:

Նատին յայտնի էր արդէն թէ Տէրութիւնը նրքան եռանձով ետեւէ է այս միջոցներուս, եւ ինչպէս կաշխատի իւր ժողովրդոցը մէջ զրել կարդալը եւ հարկաւոր ու օգտակար ուսմանց սկզբունքները տարածելու: Այս բանիս համար մինչեւ ցայծմ բացուած դպրոցներով գոհ չեղաւ, հրաման հանեց որ այսունետեւ ով որ ուզէ կարող ինչի բանալ ժողովրդեան մէջ սկզբնական ուսմունքները տարածելու դպրոցներ, մասնաւանդ տօնական շրպուց բարածները, որ երոպայի ուրիշ շատ կողմերը արդէն կգտնուին, ու մեծամեծ օգուտներ կբերեն. այսինքն այնպիսի դպրատուններ՝ ուր հասարակ ժողովրդեան մէջէն

կարդալ զրել եւ ուրիշ խիստ հարկաւոր տեղեկութիւններ չգիտցողները կերթան կիրակի օրերը դաս կառնուն ձրի:

Վիճակիս Առաջնորդը իւր պաշտօնին սկրուծ ժամանակէն, ինչպէս որ մեծ փոյթ ունեցաւ մեր ազգին մէջ դպրոցներ բանալու տղայոց համար, այսպէս ալ կրայդար որ մեծահասակ ժողովուրդն ալ կարող ինչի իրեն տարիին ու հասկրցողութեանը յարմար կերպով մը հարկաւոր եւ օգտակար տեղեկութիւններ առնուլ՝ ընտանեկան ու պարզ ոճով. միանգամայն՝ մեծահասակ էրիկմարդկանց մէջէն կարդալ զրել ու թուաբանական պարզ հաշիւններն ընել չգիտցողները այս բանները սովորին: Խորհրդակցեցաւ ժողովրդեան բարեպաշտ եւ ազգասէր անձանց մէկիրանիին նետ, տեսաւ որ նոքա ալ իրեն պէս փափաքող են այսպիսի ազգային բարեգործութեան. սիրո ըրաւ ծանուցում ընելու եկեղեցւոյ մէջ նոյեմբերին

բերի 5-ին, յորդորելով ժողովուրդը որ գործակից լինին իրեն այս ազգասիրական նոր չանքին, եւ տպագրութեամբ հրատարակեց հետագայ յայտարարութիւնը:

* Լաւան կենցաղօգուտ զիտելեաց, իթէկոյուխա:

* Քաղաքիս մէջ ազգային Լաւան մը պիտի բացուի կենցաղօգուտ զիտելեաց, այսինքն ժողովարան մը՝ յորում դասախոսութեան կերպով բացարութիւններ լինին ամէն մարդու հարկաւոր եւ օգտակար զիտելիքներու վրայ, դիւրիմաց լիգուով ու ժողովրդեան հասկցողութեանը յարմար ոճով:

* Այս Լաւանին տեղն է առ այժմ Խալիպեան Աւումբարանին մեծ դակիճը:

* Դասախոսութիւնները պիտի լինին ամէն կիրակի իրիկուն ժամը վեց ու կեսէն մինչեւ ինը:— Կարդալ զրել, եւ Թուաբանութեան ու Հաշուեկալութեան սկզբունք սովորի կամեցողները մէկ ժամ առաջ պիտի ժողովին ու առանձին դաս առնուն Գ. Խորէն Վարդապետէն:

* Ամէն հայազգի կամ հայերէն զիտցողը, թէ էրիկմարդ եւ թէ կնիկմարդ, կարող է գալ Լաւան եւ դասերը մտիկ ընել:

* Լաւանին դասախոսութիւնները ձրի են: * Դաս լողներուն պարտքն է հանգարտ կենալ, եւ խօսակցութիւն չընել:— Կերաքանչիւր դասէն ետքը տասը վայրկեան կամ մէկ քառորդ միջոց կարըուի. այն միջոցին՝ եթէ մէկը տարակոյս մը ունենայ լսածներուն վրայ, կարող է հարցընել ուրիշներուն կամ դասատիմին, եւ պատասխան ընդունիլ:

* Լաւանին մէջ լինելու զիտաւոր դասախոսութեանց Երթերն ասոնք են.

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ Ս. ԳՐՈՅ, զոր պիտի դասախոսէ Գերապատիւ Սոազնորդը.

ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, զոր պիտի դասախոսէ Գեր. Խորէն Վարդապետը:

* Առաջնոյն հետ դասախոսութիւն պիտի լինի նաեւ Մտավարժութեան, այսինքն մարդուս մտաւոր ու բարոյական կրթութեանը վրայ. իսկ երկրորդին՝ այսինքն Աշխարհապատմութեան մէջ պիտի բովանդակուին Ակզրունք Աստղաբաշխութեան, Աշխարհազրութեան, Պատմութեան (նին եւ նոր ազգաց), Բնական Պատմութեան, Բնազիտութեան, Բնալրծութեան, Տրնտեսական եւ Մրուեստական զիտելիք, եւ ուրիշ ամէն մարդու հարկաւոր եւ օգտակար տեղեկութիւններ, զուարձալիք ու դիւրիմաց ոճով մը խառնած: Պէտք եղած գործիք, պատկերք, աշխարհացոյցք, ամէնն ալ ըստ ժամանակին իզործ պիտի դրուին ունկնդրաց առջեւը:

* Լաւրանին դասախոսութիւնները կակըսին նոյեմբեր ամսոյ 15-ին, կիրակի օրը, եւ անընդհատ կշարունակեն մինչեւ զատիկ, դուրս հանելով միայն յութուարի 4-ը, որ է Կաղանդի օրը, փետրուարի 26-ը, եւ մարտի 5-ը, որ է Բուն բարեկենդանին օրը:»

Այս յայտարարութիւնը աւետարու լուրի մը պէս տարածուեցաւ բոլոր ժողովրդեան մէջ, եւ ամէն մարդ ալ անհամբեր կերպով կապաւէր նոյեմբերի 15-ի կիրակին որ երթայ ինքն ալ զտնուի Լաւանին մէջ: Ցիրաւի ալ այն կիրակին իրիկուան ժամը 6 ու կէսին Խալիպեան Աւումբարանին մեծ զահինը երկու հարիսը հոգիէն աւելի ունկնդիր ժողովւեցաւ, որոց մէջ քառասունի չափ ալ կանայք կային իրենց համար պատրաստուած տեղը:

* Առաջնորդը ելաւ աթոռը, եւ դասախոսութիւնը սկսելէն առաջ հետագայ խօսքերն ըստ ժողովականաց.

* Զարմանալի եւ զեղեցիկ տեսարան: Հարիւրաւոր անձինք, մեծ ու պատիկ, արք եւ կանայք, այսպէս սիրով եկաք ժողովեցաք ուրեմն այս տեղս՝ հոգւոյ եւ մարմնոյ օգտակար եւ զուարձալի տեղեկութիւններ լսելու: Մեք էինք այս հրաւիրանքը ձեզի ընողները, ու մեք եմք առջի զարմացողներն որ այսքան յօժարութեամբ մտիկ ըրիք մեր ձայնին ու հոս ժողովեցաք՝ մեր կարծածէն աւելի բազմութեամբ: Ննորհակալ եմք, պատուական ժողովականք, որ այս ձեր յօժարամիտ ունկնդրութեամբը այսօրուընէ կիարատէք այն ծածուկ վախս որ ունէինք մեր սրտին մէջ, թէ մի գուցէ մեր ձայնը տգիտութեան խաւարին անմարդի անապատներուն մէջ ցրուի կորսուի, կամ թէ ալէկոծեալ ծովին եղերքը կանչուրուտողի ձայնին պէս քամիին ու ալիքներուն մատնուի եւ լսող ամենեւին չունենայ: Փառք Աստուծոյ, եւ շնորհակալութիւն ձեզի, որ այս մեր վախը այսօրուընէ փարատեցիք: Կմնայ ուրեմն որ մեք ալ ձեր զեղեցիկ փափաքանացը համեմատ՝ աւելի եռանդով ձեռք զարնեմք այս մեր նոր ու ծանր աշխատանքին: Այսո, նոր ու ծանր աշխատանք է այս մեր ձեռք զարկածը, ոչ թէ անոր համար որ իբր թէ առաջին անգամն է որ ուրիշներուն բան սովորեցրներու աշխատանքին ձեռք կզարնեմք, — վասն զի մեր ճակատին զիբը եղած է (այսպէս բան) երեսուն տարիէ իմբը դասախոսութեան աշխատանքով սիրտ ու ձայն աշխարհնել՝ ուրիշներուն բան սովորեցրնելու, — եւ ոչ անոր համար որ իբր թէ սովորեցրնելու:

բաներնիս բատ ինքեան չհասկցուելու կամ դժար հասկցուելու բաներ են. ոչ. հասա միայն անոր համար նոր ու ծանր՝ որ կուզեմք ամէն կարգի՝ ամէն տարիշի՝ ամէն ատիհանի մարդուն ալ հասկցողութեանը յարմար կերպով ընել այս մեր դասախոսութիւնները, ինչպէս որ տպագրեալ Յայտարարութեանը մէջ տեսաք: Ելտակն ըսելով, մեզի աւելի դիւրին եւ աւելի թեթեւ կհամարիմք այնպիսի ժողովականներու առջեւ խօսիլ ուսումնական նիւթոց վրայ որ արդէն ուսեալ եւ կրթեալ են՝ քան թէ անոնց առջեւ որ ուսումնական լեզուն անզամ իրենց համար նոր սովորելու խրթին եւ դժուարին բան մի է: Եւ կարծեմ թէ զուք ալ իրաւոնք կուտաք այս խօսքիս:

« Սակայն որ բանին մէջն որ փափաք ու ջանացողութիւն կայ, ոչ ապաքէն ամէն դժուարութիւն հոնոտեղը կդիւրանայ. որ բանին մէջ որ եռանդ կայ, ոչ ապաքէն հոն ամէն ծանրութիւն կթեթեւնայ: Եթէ զուք, պատուական ժողովականք, այդքան փափաք կցուցընէք գործով, եւ ոչ թէ միայն խօսքով, ոչ գիշերուան մթութիւնը կնայիք եւ ոչ եղանակին գէշութիւնը, պէտք է հաւատամք որ ձեր ուրիշ քաշելու դժուարութիւններն ալ աչքերուգ ծանր պիտի չերեւնան: Այս տեսնելով, նրքան պիտի աճի եւ աւելնայ եաւ մեր եռանդը, եւ անով որչափ պիտի թեթեւնայ մեզի այս աշխատանքին ծանրութիւնը: Եթէ ձեր կողմէն ջանքն ու փափաքը, մեր կողմէն ալ եռանդն ու քաջաներութիւնը չպակսին, տարակոյս չունենամք, պատուական ժողովականք, որ Աստուծոյ օրինութիւնը այս մեր բարի՝ զովելի եւ օգտակար ձեռնարկութեան վրայ է, ուստի պէտք է որ յաջողի եւ առաջ երթայ:

« Միայն այս խնդրեմք յԱստուծոյ՝ բարեխօսութեամբ սրբոց հետակաց եւ հրեշտակապետաց, որ հալածական տանի ու միշտ հեռու պահէ այս մեր ժողովարանէս՝ սուրբ խաչին ամենայաղթ նշանովը՝ մեր ազգին ամէն աղեկութիւններուն հակառակող աներեւոյթ զազանը, որ է նախանձն ու յարախօսութիւնը, ծուլորիւնն ու արևամահութիւնը, եւ չթողու որ այս իրեն օրինած եւ սուրբ աջովք տեսած փոքրիկ նոր պարտէզը աւրուի փճանայ ապականի: Էսեմք միաբան՝ այսօրուընէ սլլունվէ, « Հալածեա իմ.նշ Տէր նշանաւ խաչի քո զընդդիմանար եւ զաներեւոյթ զազանն, եւ մի տար յապականութիւն զքո ժառանցու-

« թիւնս. այլ կեցո զժողովուրդս քո եւ օրինեա « զժառանցութիւնս քո: »— Եղբարք, Աստուծուած մեր մէջն է ու մեզի հետ է այս բարի գործոյս մէջ ալ՝ իբրև հովիւ քաջ. հրեշտակները մեր քովին են՝ իբրև պաշտօնեայք Աստուծոյ, պահապանք ու բարեկամք ազգի մարդկան, եւ երանաշնորհ նախնիքն մեր Սահակ եւ Մեսրոպ, Խորենացին եւ Եղիշէ, նարեկացին եւ Շնորհնալի, եւ ամենայն Հարք եւ Վարդապետք Հայատառնեայց սուրբ եկեղեցւոյ եւ պաշտպանք ազգիս մերոյ բարեխօս են անտարակոյս մեր գործոյն յաջողութեանը համար, եւ կրսեն առ Աստուծու. « Հովիւ քաջ, հովիւ « բարի եւ յախտենական, նայեաց եւ այց առ բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ « քեզ զժութիւնմբ քով. զամենեսեան օրինեա, « զամենեսեան իմաստնացո, զամենեսեան լու « սաւորեա, եւ ամենեցուն պարզեւեա զերկ « Ծից արքայութիւնդ: »

« Քաջալերուիմք, սիրտ առնեմք ուրեմն մեք ալ, եւ սկսիմք այս մեր ձեռնարկութիւնը զրւարթութեամբ առաջ տանիլ, ոչ կորստական շահասիրութեամբ, եւ ոչ ունայն պատուասիրութեամբ, այլ միայն իփառս Աստուծոյ եւ իյառաջադիմութիւն ազգիս մերոյ: »

Այս ընդհանուր յառաջաբանէն ետեւ Առաջնորդը սկսաւ իւր դասախոսութիւնը Աստուծածաշունչ սուրբ զրոց պատմութենէն, ջանալով բատ կարի պարզ եւ դիւրիմաց ընել իրեն զրուցուածքը եւ Խրիմու Հայոց ժողովրդական լեզուին յարմարցընել:

Երբոր վերջացուց նա իւր դասը, եւ մէկ քառորդի չափ ատեն տրուեցաւ ժողովականաց հանգչելու եւ խօսակցութիւն ընելու, Դեր. Խորէն Վարդապետը սկսաւ իւր դասախոսութիւնը Աշխարհապատմութեան վրայ. եւ այն առաջին դասուլը հասկցուց Ուսումնական Աշխարհագրութեան ընդհանուր սկզբունքները, այսինքն տիեզերաց զրութիւնը, արեգական դիրքը, աստեղաց եւ մոլորակաց ընդհանուր յատկութիւնքը, անոնց շարժմունքը, խաւարմունքը, եւ այն, երկրագնատին ու երկնագնատին վրայ ալ ցուցուց պէտք եղած կտորները:

Թէ նոյն իրիկունը եւ թէ յաջորդ օրերը մեծապէս զո՞ն երեւցան ժողովականք այն առաջին երկու դասախոսութեանց վրայ, եւ կը յուսացուի թէ հետզիւտէ իրենց թիւր պիտի աւելնայ եւ ուշադրութիւնը պիտի սաստկանայ, որով եւ գովելի գործոյն օգուտները շուտով պիտի տեսնուին:

¶ P R E V I E W ¶ Q U A L I T A S E

Առաջաց տէրութեան հին մայրաքաղաքին՝
այսինքն Սուքուայի առաջին եւ զինաւոր պար-
ծանքն ու զարդարանքը Քրեմլ ըստած միջ-
նաբերդն է՝ իրեն մէջի կայսերական պալա-
տովն ու եկեղեցիներովը։ Ասոր մէկ տեսքն է
այս տեղ դրուած պատկերին ցուցուցածը։

Քրեմլին այժմու տեղը առաջին անգամ փայտէ ցցապատճեզով (մեթէրիզով) պատեր է 1500-ին Դանիէլ Ալեքսանտրովիչ իշխանը. յետոյ Դեմետր Տոնսորը եւ ուրիշ իշխաններն ու թագաւորները քարէ շինեցին, հետ զիտէ ալ նորոգեցին եւ աւելի ամրցուցին ու զարդարեցին:

Հինգ զիմաւոր դռներ ունի Քրեմլը, եւ
Սիհասիհա Վարչարն ըստուած դրանք վրայ զբուած
է Մեծից Պետրոսի Հոլանտայէն բերել տուած
մեծ ժամացոյցը:

Քրեմի հոյակապ հրապարակին ձախակողմին է Կոստանդիանոսի եւ Հեղինեայ եկեղեցին, որ 1692-ին շինուած է: Մէկ կողմը կանգնուած է հին արքեպիսկոպոսարանը, որ յետոյ նորոգուեցաւ ու ըսուեցաւ Նիկողայոսեան Պալատ. այս պալատան մէջ ծնաւ 1818-ին այժմու Վեչպատրի Կոչսրբ:

Հին Պատրիարքական այս հրապարակին վը-
րայ է, զոր կանգներ է Նիկոն պատրիարքը
1655-ին: Այս շինուածքին աւանդառունը ա-
նուանի է մէջի պատուական հնութիւններովն
ու հարստութեամբը: Հնութիւններուն մէջ նշա-
նաւոր են քանի մը նախնի ոռւս պատրիար-
քաց թագերն ու շուրջառները, եւ մանաւանդ
այն պատուական եմիփորոնը՝ որ կըսեն թէ
սրբոյն Նիկողայոսի զմիւռնացւոյ սքանչելա-
գործ հայրապետին եմիփորոնն է: Երեւելի է
նաև այն գաւազանը որ Պարսից Շահաբաս
թագաւորը ընծայած է Նիկոն պատրիարքին:
Խոկ պատրիարքարանի զրատանը մէջ կան
շատ հին ձեռագիրներ՝ որ Մուսաց պատմու-
թեանը համար մեծապէս պիտանի են:

Զինուց Պալատը (օրужեանա պալատ) Եւրոպայի խիստ ճշանաւոր թանգարաններէն մէկն է : Կըսեն թէ այս պալատը շինուած է Պորտի Կո-

տունովին տանը տեղւոյն վրայ. բայց մէջի
հեռութիւնները շատ աւելի զարմանալի ու պա-
տուական են:

Մեք այս անզամ բուն թանգարան (մշեսը) ըսուած մասին մէջի հարստութեանցը մէկքանին միայն յիշեմք համառօտիւ: Նախ երեւելի են Մոնումախ թագաւորին երկու թագերը՝ մէկ-մէկէ աւելի հարուստ ու զարմանալի ձեւերով շինուած ու զարդարուած: — Թագաւորական գաւազան մը կայ մէկ կանգուն երկայնութեամբ՝ բովանդակ ոսկիէ, վրան 268 աղամանդ շարուած, 36 յակինթ եւ 15 զմրուխտ: — Թագաւորական զունտ մը ականակուռ՝ նոյնպէս թանկազին բան: — Ոսկի խաչ մը ամենափառաւոր՝ մէշը կենաց փայտէն մաս մը դրուած: — Մոնումախ թագաւորին ոսկի շրջթան՝ երկու կանգուն երկայնութեամբ: — Վակասի նման ուսանոց մը (բարձ) որ թագաւորները իրենց թագաւորական հանդերձին վրայէն կհազնէին: Մինչեւ Մեծին Պետրոսի ժամանակը Ռուսաց թագաւորները իրենց թագաղրութեան օրը այս զարդարանքներով կը զարդարուէին:

Կատարինէ Ա. կայսրուհւոյն թագը միւս
ամէն թագերէն գեղեցիկ ու հարուստ է: Վրան
2536 ադամանդ կայ, 4 յակինթ, եւ 17 զբ-
րուստ, թող ուրիշ քարերը. անոնցմէ զատ,
վրայի խաչին տակն ալ կարմիր յակինթ մը
կայ կարգէ դուրս մեծութեամբ:

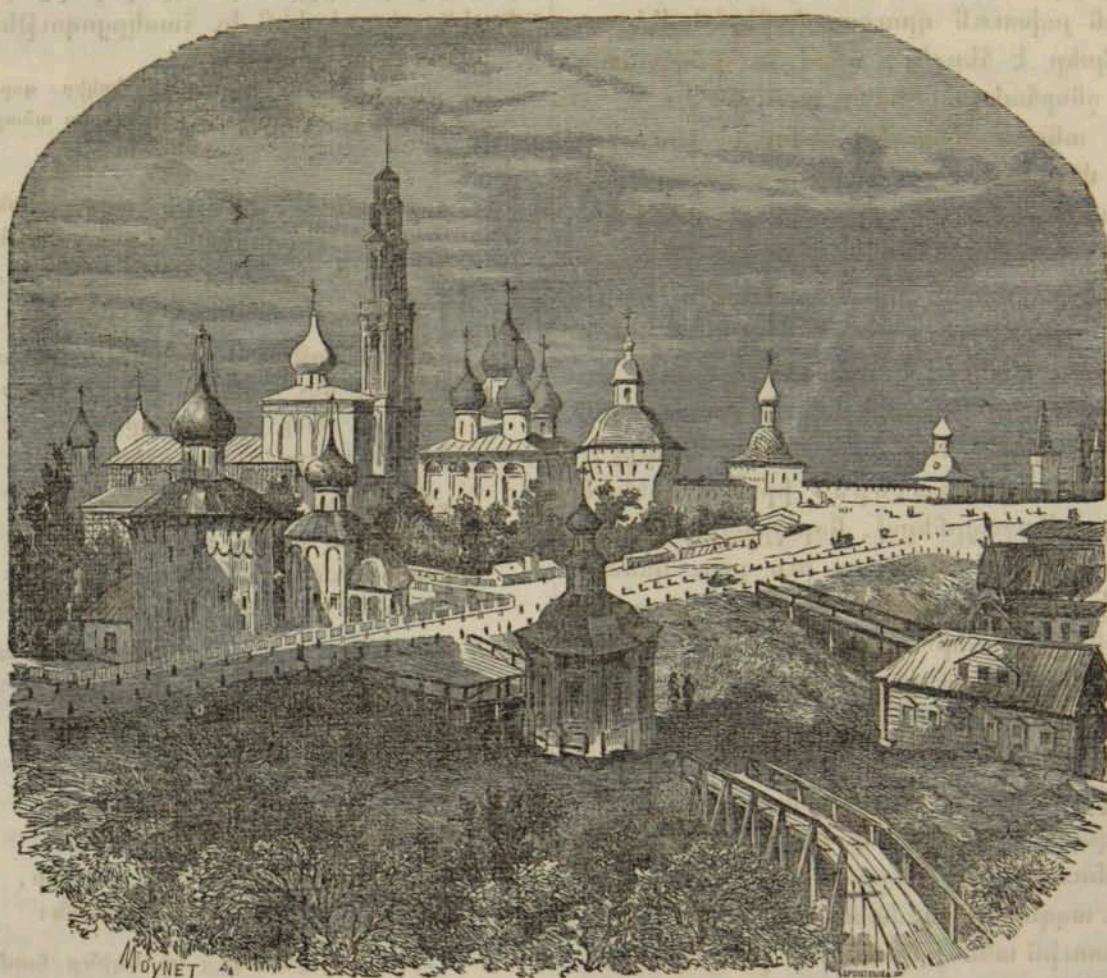
Լեհաց Ստանիսլաւ Օգոստոս թագաւորին
թազը պարզ ուղի է՝ վրան խաչով: — Միպի-
րի, Խազանի եւ Ամտէքիսանի թագաւորութեանց
թագերը արեւէ եան ձեւերով են ու զանազան
թանկագին գոհարներով զարդարուած: — Վրաց
թագաւորութեան թազը կայսերական թագին
ձեւովն է՝ ձուլեալ ոսկիէ, տեղ տեղ գոհար-
ներ, ու վերի ծայրը ոսկի խնձորի վրայ ոսկիէ
խօս: Խոկ Եոյն թագաւորին զաւազանը ոսկիէ
է, զլուխը արծիւ, վրան կանաչ մանրանկար,
գոհարներով զարդարուած:

Յունաց կայսեր առ Խիլան Վասիլեվիչ թագաւորի յուղարկած թագաւորական գանձ՝ Փըղոսկր է, շատ գեղեցիկ բանուածքով : — Պորիս

Կոտունովին զահը՝ բոլորովին արեւելեան ախորժակով շինուած ու թանկագին քարերով զարդարուած: — Ալեքսէյ Միխայլովիչ թագաւորին զահը՝ զեղեցիկ բանուած ուկիէ զարդերով ու զանազան ձեւերով. կրտեն թէ այս զահը Զուղացի Հայոց ընծան է: — Կրկին զահոյք Յովհաննէս եւ Պետրոս Ալեքսէյեվիչ

թագաւորաց, որ մէկ զահ մի է՝ մէջտեղէն երկուքի բաժնուած: Կրտեն թէ այս երկու բաժնուած կտորին ետեւը կիենայ եղեր ծածուկ անոնց քոյրը Սոֆիան մեծ հանդէսներու ժամանակ, ու խորհուրդ կուտոյ եղեր անոնց թէ ինչ պիտի ընեն կամ ըսեն:

Դաւազաններ ալ կան որ երկայն են ցու-

ՄՈՒՆԵՏ

Քրեմլի Պատառը.

պի ձեւով՝ շատը արծաթէ, ոմանք ուկիէ, ոմանք փղոսկրէ, սաթէ, ազնիւ փայտէ, ձկան ուկրէ, եւ այլն, որ Առուաց հին թագաւորները սովորութիւն ունեին բանեցընելու իբրեւ նշան զերազոյն իշխանութեան:

Նշանաւոր են նաև վեց եօթը լախտեր (րոփուզ, ցուլաւ) շատը ուկիէ, որ նոյնպէս թագաւորական իշխանութեան նշաններ էին: Ասոնցմէ մէկը սուլդան Մէլիմ Գյուղարկեր և Կատարինէ Բ կայսրուհույն 1793-ին, մէկը Միհարի Քուչում թագաւորինն է, մէկը Խազանի Մէհմէմէտ-Սմին թագաւորին, մէկն ալ Պարսից Շահաբաս թագաւորին յուղարկածն

է սուտանուն Դեմետրին կնոջը:

Թանգարանին մէջ ուրիշ շատ թանկագին հնութիւններ ալ կան որ այստեղ նկարագրելը աւելորդ կհամարիմք. ինչպէս Մեծին Պետրոսի մէկ կենդանագիրը որ ինքը պարզեւեր է Մենշչիքով իշխանին. Եղիսաբէթ եւ Կատարինէ կայսրուհուաց ուկիէ ժամացոյցները. Կատարինէ Բ կայսրուհույն աղամանդէ մէկ զրիչը՝ որ Օսմանցւոց թագաւորը յուղարկած է իրեն 1775-ին, եւ այլն: — Զինուց Պալատին մնացեալ նշանաւոր բաները, նմանապէս Քրեմլին տեսնելու արժանի շատ մը կտորները ուրիշ անզամ կատորագրեմք:

ՀԻՒՍԻՍՓԱՅԼ ՕՐԱԳԻՐ

Մեղու Հայաստանի ըսուած Թիֆլիզու պատուական լրագիրը՝ բաւական երկար ժամանակէ իվեր՝ անուանեալ Հիւսիսափայլ ամսատետրին յախուռն զրուցուածքներէն մէկրանին սկսեր է հերքել. որով եւ ընդհանուր ազգիս շնորհակալութեանը արժանի է:

Սյս անզամ Մեղուին 45-երորդ թուահամարին մէջ մէկ ոտանաւոր մը կարդացինք նոյն ամսագրոյն վրայ (ինչպէս որ յայտնի կերեւի), Հայո-Վերդի Հայո-Նազարեանց ստորագրութեամբ, յորում զեղեցիկ եւ ազդու պարզութեամբ մը Հիւսիսափայլին հոգին կնկարագրէ. եւ անոր ետեւէն պարոն Սկայորդին աւելի եւս ազդու հատուածով մը Հիւսիսափայլին քանի մը սկզբունքները քաջութեամբ կիերքէ:

«Մասեաց Աղաւնին» իրեն տարեկան ընթացքը վերջացընելով, նոր շրջան սկսելուն մօտ՝ պարտք կհամարի ոչ եւս լուռ կենալ՝ երբոր կտեսնէ այսպիսի ծանր եւ վտանգաւոր ազգային խնդիրներուն օրէ օր աւելի բորբքիլը. այլ ինքն ալ իւր կարծիքն ըսել կուզէ համարձակ, Հիւսիսափայլին հոգին, ոճը, լեզուն, ընթացքը, եւ ուրիշ ամէն մէկ յատկութիւնները օրինաւոր զրաւորական քննութեան տակ ձգելով: Ցուսամք որ եթէ Հիւսիսափայլին փշմունքէն փոքր իշատէ տատանեալ փափուկ եւ ազգասէր խղճմուանքներ գտնուեցան, հաստատուին անոնք նաեւ մեր խօսքերէն, եւ չխոտորին ոչ յաջ եւ ոչ յահեակ Հայաստանեայց Լուսաւորչական սուրբ եկեղեցւոյ անարատ եւ ողջամիտ դաւանութենէն, եւ իրենց ազգին ու ազգութեանը վրայ ունեցած համարմունքէն ու եռանդէն, յետ տեսնելոյ յայտնապէս որ Հիւսիսափայլին դիտմունքը, ընթացքն եւ աշխատութիւնը՝ ուղղակի այս մեր ազգային դաւանութեան եւ ամենայն ազգային զեղեցիկ յատկութեանց դէմ պատերազմիլ, եւ ասոնք շնչել փանցընել է:

Սյս մեր քննադատութիւնը պիտի սկսիմք ուրեմն առաջիկայ Յունուարէն, եւ Հիւսիսափայլի առաջին ամսատետրակին մինչեւ վերջնը: Առ այժմ զենմք այս տեղ Մեղուին հրատարակած ոտանաւորը, եւ Սկայորդւոյն հատուածը, յուսալով թէ այս երկրորդին պա-

տուական հեղինակը կներէ մեզի, եթէ միայն լեզուն փոքր ինչ փոփոխութեամբ կամայ ակամայ յարմարցընեմք մեր ընթերցողաց մեծ մասին ախորժակին եւ հասկըցողութեանը:

• Լուր երկին եւ ունկն զիր երկիք. զորդիս ծնայ և բարձրացուցի, եւ նոքա գիս անարգեցին: • ԽՍԱԵԱՍ Ա. Ա. — 2:

«Հայաստա՞ն, իսե՞ղ իմ Հայաստան, Երդ ու Թոքս սիրովդ տրորվեցան. Մինչեւ յե՞րբ դու քընած Թըմրած, Կաս անձայն ականչդդ խըցած:

«Ա՞խ, զարթի՛ր անբաղդ Հայաստան, Տե՞ս թէ ինչ գըլիսիդ վայ կարդան. Թուք ու մուը յերկրիս չըմնաց Որ չըտան քո սուրբ երեսաց:

«Քո որդիք, որդիք անարժան, Մոռացեալ ըզսէր քո անուան, Ռւնց առեալ ամբարձեալ ըզմայն, Գոչեն. «Եի, ի՞նչ է Հայաստան:»

«Զգիտենք, ի՞նչ է Հայաստան, Այ որդիք, որդիք կորըստեան. Նայեցէ՛ք իսարըն Մասեաց, Ուր նոյ եւ իւրըն ապրեցան:

«Հաշտութեան ուր եւ ծիածան Թղջունեաց ըզիրկեալ տապան. Ուր արդարն կանգնեաց զսեղան, Մատոյց զոհ Աստուծոյ անուան:

«Դիտեն զայս Ազգք եւ Ազինք համայն, Նախանձին ընդ բաղդ Հայկազեան, Զի եղեւ մերս Հայաստան Օրորան երկրորդ մարդկութեան:

«Մի՞թէ այս Հայոց չէ պարծանք, Ասացէք, որդի՛ք կորըստեան: Մէկ սար է ձեր Մասիսն գոված, Անպտուղ անարդիւն կանգնած. Հայոց այդ ի՞նչ պարծանք կըտայ, Ասենք թէ անդ սուրբ տապան կայ:

«Ըոլն ու չուրն, օդն Հայաստանին թոյ մէկ բան գովելոյ ունին. Դաշտ ու ծոր չոր ու ցամաք են, Մաղիկը ձեր եւ ոչ իոտ ունին:

«Ասո՞ւմ էք, դաշտեր Շիրակայ, Մաղկնոց, ծորք, աղբիւրք Բիւրակնեայ. Սուրբ տեղիք գրախտին Աղենայ, Հաւատա՞յք թէ զայս ասէ Հայ:

«Թո՞ղ լըսեն էլի ես կասեմ,
Ասածիս այս ել կաւեցնեմ.
Թէ Հայք

«Կաց եղբայր, ասս, դու ո՞վ ես
Որ այդքան արծակ համարձակ,
Չես նայում ո՞չ յաջ, ոչ յահեակ
Ու քո ծիգ անահ քըշում ես:
Հայ ազգի եւ Հայաստանի
Մի՞թէ տէր եւ դատաւոր ես:

«Ես Հայոց մեծ վարդապետն եմ,
Յեւրօպա ուսեալ կրթեալ եմ.
Եատ լեզու կատարեալ գիտեմ,
Հայոց մէջն ինձի հատ չունեմ:

« Աւքեմն իրաւունք ունիմ
Աներկիւղ բարձրացնել զծայն իմ,
Թէ Հայք չեն ազգ մեծ եւ ազնիւ,
Չունին յարգ եւ ո՛չ թէ պատիւ:

«Ոչ ուսումն եւ ո՛չ լաւ բաներ,
Թէ եւ փող ունին շատ անթիւ.
Քարք եւ վարք նոցա անարգ են,
Ոչ մէկ կերպ խելք ու շնորհք չունին :

«Գիտէի ես զայս ամենայն,
Հոգ տարայ տալ ցաւոյս դարձան.
Եխնեցի շատ Հայոց գըրքներ
Նոր լեզուով, լեզուով հեշտ ընտիր:

«Ենզուով՝ որ Թէ՛ տղայ եւ Թէ՛ ծեր,
Թէ գիտունք Թէ խելագարներ
Մէկ անգամ Թէ որ կարդային,
«Ապրի գրողն» պէտք է ասէին:

«Խաչ նոր նոր բառեր չըգըտի,
Խնչ ոճ, կարգ ես չըստելծեցի,
Անխընայ ամէն մէկ բառին
Երկու թիզ կերպարանք տըլի»:

«Կարծ, տըգեղ հայ քառերու տեղ
Օտարաց քառեր մէջ ըերի.
Այսպէս երբ նոր լեզուն ստեղծի
Ամենի ուշն համոզեցի:

« Յետոյ մէկ ընտիր, խելացի
Օքագիր ազգիս բաշխեցի,
Ազգիս մէջ հքատարակեցի.
Փոխանակ իմ այսքան ջանքին
Խնչ արին անողորմ Հայերն.
Օքագիրս պաշտպան ոչ եղեն:

« Նոր լեզուիս պատիւ ըստուին,
ելի իին, կոպիտ, աննունի
Գրոց լեզուն գըժուած սիրեցին
եւ շատ հակառակ բանեք խօսեցին »

«Մեծ ու փոքր զիս հալածեցին,
Խմ շանթերս, շանթերս ահագին
Թշնամեացս վնասել չկարացին.
Ես էլ այժմ որքան ոյժ ունեմ
Պէտք է որ ազգը անարգեմ:

«Անարգի՞ր որքան եւ կամիս,
Գիտեմք որ հոգւով դու հայ չես.
Բայց քո բանք բզզում են Յանձից,
Որք միով հողմով հալածին:

«Մեր ազգի փառաց եւ վըշտաց
Կան երգողք որդիք Հայրենեաց,
Կեցցե՞ն նոքա յաւէտ անսասան.
Կեցցե՞ն, զայս կրկնէ Հայաստան:

ՀԱԽ-ՎԵՐԴԻ ՀԱԽ-ՇԱԶԱՐԵԱՆՑ .

«Մոսկվ. յօ Հոկտեմբերի 1860 ամի:—Մոսկվուն
նոր համբաւ կապասկ, նոր ազգային անցքեր, դի-
պրածներ ... խառնվել ունի սպասէլու և պա-
հանջելու որ հաղորդեմ ձեզ զայն: Բայց արի տես,
որ առ այժմս տեղույս ազգային կենաց վերաբերեալ
արժանի ուշադրութեան համբաւ չունիմ, բաց իգրա-
ւորական վաստակոց: Եւ նույտիս. գրաւորական
վաստակներ շատ և շատ կան այս տեղ ... եւ նրափ-
փի վաստակներ ... կայ, զոր օրինակ երեւ ձեզ յայտնի
է սիրելի ընթեցող (ինչ կրում, ինարկի յայտնի է),
ընդհանուր ազգիս լուսաւորութեան և դաստիարա-
կութեան ծառայող օրագիր, ընդ անուամբս «Հիւ-
սիսափայլ» այսինքն Հիւսիսայց, կամ Հիւսիսային
Արշալոյս, որ արդեն երեւ տարի է կիրաւարակուի,
և նրան յառաջ երայ, անմիան ... անմիան ...
բայց ինչ այնքան ... ինարկի բակլու եւ. երեւի քե-
լուսաւորութիւնը կտարած բոլոր աշխարհին վերայ
սփռուած ազգիս մեջ, իմրուսատան, ինանկատան,
յեզիպսոս, յԱրաբիս, իՊարսկատան, իՀնդկատան,
իԳաղոյիս, իԳերմանիա, յԱնգլիա, և վերջապես
կարելի է քեւ ևս յԱմերիկա եւս. բայց ներեցէք, բո-
լորովին մոռցայ. պիտի բակի, և այն մերազնեայ
ժողովրդեան մեջ որ կենակի լուսնին մեջ, զաս զի
այն տեղ եւս՝ բաս ասերը Պ. Նոզարեանցին, բնա-
կից կան, որոց մեջ անկարելի բան է որ Հայ եւս
չգտնուի: Ճշմարիս բայի. Հմասիսափայլը կտարած
ամօրինակ լուսաւորութիւն ... այնպիսի լուսաւորու-
թիւն որ մեր ազգը, գուցէ եւրոպական ազգեցն եւս,
մինչեւ ցայծ ոչ միայն չեն սաշած, այլ եւ բնա
խկ սահածու չեն՝ երեւ կամենան շատանալ միայն
միւս օրագրով, որոց մեջ այնպիսի լուսաւորութիւն
կարող չէ գտնել ընթեցողը: Օրինակի համար, ցուցը-
նեմ Հրամասափայլին 10-երորդ տեսրակին մեջ զր-
նուած լուսաւորութեան բանի մի կայծեր:

«Մինչեւ ցայծ ողլ լսու կամ կարդացած էր տեղ
մը քե բովանդակ մեր ազգը ոչ միայն անշիրք է,
այլ է անբարույթական։ Այս բանս առաջին անգամ
յայտնեց մեզի Պ. Նազարեանցը՝ իւր լուսաւորիչ օրա-

գրին 10-երրդ տեսակին մեջ, երես 522: Աւելին ով Հայկազնեն, Հայրենաւու Հայկազնեն, ինչ մունց կ եցած է, ահա լսեիք, անկիր և դուք, անբարդական էք: Այս է ձեւ պահնակի տիտղօսը (պատուանուեր) այսուհետեւ: Ավ որ խմանայ այս բան, նա նոյնամայն առանձին եւրոպական լոյս մը է զանազան զիտուրիններու զաղափարներ ստանալով, հանաչելով է՝ թէ ով է ինքը, որսիսի ով է, անկիր, անբարդական: Եւ թէ ինչ մեծ միջոց կբաժնէ զինք իր իՊ. Նազարեանց, որ քեզ ինքն եւս Հայ է, բայց անկիր է անբարդական չէ, վասն զի ինքը կրու թէ « ինքն զգեսների, վայր իվերյ խօսողների մէտ զործ չունի. » ուրեմն կեսանակ որ ինքը զգէ, և վայր իվերյ խօսող չէ. Եւ ինչ որ ինքը կխօսի և կխարոք, այն ամենը հաստա է և նօմարիս: ուրուինետեւ ինքն է բառոր, այս բաւական ապացոյ:

« Բայց կարելի է հաւցընելք՝ թէ ինչ է պահնառն որ Պ. Նազարեանցը այժմ այսպէս կկրցէ բոլոր ազգը, եւրու յառաջ միայն մէկ բանին կամուանեց. միք բոլոր ազգը բժիշմի դարձեր էն մաս... Սորա պատասխանը կիցնենք մի եւ նոյն տեսակին մեջ, ուր կրու. « Հիւսիսափայլը իւր մինչեւ այժմ բրած փորձերի նիւ և մաս վերայ սփառուած է խոստվանել, որ Հայոց և հարսականը ոչ թէ բազալերող էն ձեռնու չեն « հայկական զիտուրեանը, այն է դրականապէս բժիշմ և հալածողը. Եւ ինչն. որովհետեւ մի ասիստ կամ մասնութեամբ Հայոց մեծատունը մինչեւ այժմ « նայում են զիտուրեան վերայ որպէս մի անպատճի աւագինու վերայ, որի պատօնն էր կատարել նոյա « ցանկութեան կամքը, անոյս խունկեր ծխելով նոյա « քրին, զովասանելով է բարձրացընելով նոյա չը « գործած սիրագրութիւնը: Բայց մի զիտուրիւն « (վերջապէս ասում է. Պ. Նազարեանցը), որ ինքը հաս « նաշում է և յարգում է իւր անձը եւ զիտէ իւր բարձ « և սուրբ կրչումը, որ է իննել հաւատարիմ սպա « սաւոր հեմարտութեան բանին, ինարկէ կարող չէ « յանձն առնուլ հանոյանալ մեծատուներին: »

« Ինարկէ, կրում է ևս, ինչպէս կարելի է իրեն՝ հանոյանալ մեծատուններուն, ինչպէս կարելի է անպատճի աղախնոյ պէս (բայ զայս աւելի լաւ համեմատութիւն չէր գտած Պ. Նազարեանցը), խունկեր ծխել այլոց, երբ (աւելի լաւ) կարող է նա իրեն ծխել, ինչպէս որ կրու Հիւսիսափայլը՝ զինքը զովելով: Ասածիս հաստառութեան համար օրինակներ բերել աւելորդ է. վասն զի այլք ինձմէ յառաջ ցուցուցած են զայս: Եւ թէպէս այսպէս կխօսի Պ. Նազարեանցը, բայց անտարակուսէլի է որ նորա կարծեացը դէմ բան խօսողը (թէեւ հեմարտիս խօսի), փոխանակ օրինուոր պատասխան լսելոյ՝ նախատական էն զգեղ ածականներ պիտի առնու, ինչպէս որ առի ես և այլք: Ինչն համար. նորա համար, որ ես ցուցուցի անկելարար Պ. Նազարեանցին զաղափարներուն բիւրութիւնը, նորա մեր ազգային պատմութեան վերայ բրած դասողութեան անուղղութիւնը. յայտնեցի ես թէ կարելի չէ զերանաւորն մեր Մովսէս եռեւնացին անունել առասպէսապատճիմ՝ առանց օրինաւոր

ապացոյցներ բերելոյ, եւ այն: Ես՝ որ աղախնաբարա անոււահին խունկեր չծխեցի նորա քրին, այսպէս ահա անպատճի եղայ. իսկ երկ գոնէ հանոյանալոյ համար փոքր մի կնորուկ ծխէի, այսինքն՝ երկ գոլիք նորա օրազիրը, երեւ ցուցընելի նորա պակասութիւններ, այն ժամանակ՝ հեմարտիս կրսեմ, փառքի եւ զովասանիք կիսանելի ես, որպէս հասաւ օր մը բարեկամաց մէկը, որոյ վերայ կարելի է թէ այլ անզամ խօսիմ: Այժմ ասելինս այս է՝ թէ երբու օգուտի կուզայ բանը, Պ. Նազարեանցը կիռուանայ բոլորովին իւր ասածը՝ թէ « Զէ կարելի հանոյանալ մեծատուններին, » եւ գովասանիք ես այն կրողը կդարձրնէ: Ժամանակաւ այս եւս օրինակներով պիտի ցուցընեմ: Բայց այս բնող մնայ այժմ: Խա կրու թէ « Մէր հարսականը քենամիք եւ հալածող են, բազալերով եւ ձեռնու չեն հայկական զիտուրեան: » այսինքն կուզե բաւ թէ այն փողն որ դուք կուտամ Հիւսիսափայլին սպագուրեանը համար, այն փողը փնքը է, տուէ ձեր բոլոր հարսառիւնը, եւ այն ժամանակ՝ երբու ձեր ուկինները կիմնեն իմ գրավան՝ դուք կրուսառուիք, այսինքն կիմանան՝ թէ բաց լինեն ամենքը յիմար, զգէ եւ անբարդական են. Եւ թէ ձեւ հաւատն կիմնի յայնամ հեմարիս, ուղղափառ հաւատ, հաստառած Աւետարանի հաստարման հիման վերայ. կարծե թէ այժմ մեր հաւատն եւ եկեղեցին հաստառած է Հուրանի կամ թէ Թարմուտի հիմանը վերայ: Ո՞ն, Տեր Աստուած, դու տուր կարողութիւն համբեւելու: Բայց այս դեռ ոչինչ է. տուէ ինչն է կրողն էւ կորէ Պ. Նազարեանցը: Խա կրանք է կորէ թէ մեր եկեղեցւոյն պիտին է գործել րէգում (որպէս Լուսելական եկեղեցւոյն), եւ կորէ այսպէս. « Երէ Հայոց եկեղեցին պէտք է այս « մեր կլանող ժամանակին դիմանայ, պահապնոի, « ապա անպատճառ պիտոյ եւ նրան նորոգել իւր « հնացած եւ մասուած կենաւութիւնը, միտ դնելով « յառաջարկմ մարդկութեան պիտոյններին: Հայոց եւ « եկեղեցին պիտոյ է մի րէգում առնեւ ոսքից մինչեւ « զլուս, այսինքն մի ազդու վերանորոգութիւն Աւետարանի հաստարման հիման վերայ, իմասկ ենեղու « ծելով արմատից դեռ իմիւր: » Ի՞նչ կուզէ բաւ Պ. Նազարեանցը այս խօսերովս: Միք մեր եկեղեցին՝ որ հիմնուած է ինախսին կուտառուշաց մերոց՝ խրոց Առաքելոցն Թաղեռու է բարրողիմուու, եւ պայծառացած է իՍ. Գրիգոր Լուսաւորչէ եւ խրբազան յաջորդաց նորա, կարծ է վերանորոգութեան կամ րէհօրմանի: Միք հաւատը կամ եկեղեցին կրնայ հնանալ կամ մասուիլ, որ կարօս լինի վերանորոգութեան՝ միտ դնելով յառաջարկմ մարդկութեան պիտոյններուն. կարծե թէ հաւատը կամ եկեղեցին սերուկ կամ սպանայն է, միկէս կամ շլեապն է, որ երէ հնանալ կամ մօսան անցնի՝ փոխենք, եւ մեր սրբին կամեցածին պէս ընենք: Զգիտեմ, ով տուէր է Պ. Նազարեանցին իշխանութիւն րէգում պահանջեն: Զգիտեմ, ով այսպիսի հոգողութիւն կցուցընէ. մեր եկեղեցւոյն համար. ով Կարողիկոս կամ Պատրիարք կացուցէր է զինքը, որ այսպիսի հոգողութիւն կցուցընէ. մեր Հայերը ... ով բնող ... բնող ցուցը-

նէ: Գերմանացի միսիոնարները . . . մէք պարտական չեմ նոցա բելու: Մեր կուզեմ մինչեւ իման հասաւ մնալ մեր առավելաւանդ հաւատեին վերայ. մէք Սուրբ Լուսաւորչի Արոռին միւս հնագանդ եղած էս, եւ պիտի լինիմք առանց յօրդուման և խառու կամ հարկի, մինչեւ մեր յետին ունչը, մինչեւ մեր մահը:

«Պ. Նազարեանցը իւր օրագիրն Զ-երորդ տեսրակին մէջ կըրէ. «Սահակ Պարքեացու եւ Մեւրոս Մաքրոցի արժանաւոր աշակերտների մինը եւ Կորին Միանչելին, ինչպէս եւեռու է, ազգով Քրացի եւ կախկապս Վրաստանի լինակում: » Կորին Միանչելին ոչ երեք Քրացի եղած է, եւ չզիտեմ՝ թէ ինչն կանան զայ Պ. Նազարեանցը:

«Մեւրոսին համար Պ. Նազարեանցը կըրէ. «Մեւ «ռոպ Մաքրոցը ծնած է Տարօնի զաւառում, Հացե «կաց զիւդի մէջ, որպէս որդի մի եւելելի մարդու, «Վարդան անուն: » Մարդ ծնանելու ժամանակ կամ որդի կիխնի եւ կամ աղջիկ, բայց «ծնանիլ որպէս որդի» բնաւ չեմ լսած (ՏԵՏՐ. 9, էջ 237):

«Մեր այժմեան վանուայիր՝ ըստ ասելոյ Պ. Նազարեանցին, են «դատարկապուտ ողիսուրեամ եւ սնցուծուրեամ կերակրանոց: Թոն հրճուին, ցնծան, բերկին եւ ուրախանան մեր աքեղաները՝ իրենց բնականին այսպիսի պահճակի անուամբ կոչուելոց վերայ (ՏԵՏՐ. 9, էջ 235):

«Հայոց ժողովուրդն է այժմ՝ ըստ հաստատութեան Պ. Նազարեանցին «հաղածաւէր եւ ժանաժիկու բարգ ունեցող անշիր ժողովուրդ: » Մեծ պատին է այս եւ նորա համար. վասնի եւ նա հայ է ազգով, Կորինի նման վրացի չէ (ՏԵՏՐ. 10, էջ 307):

«Անա այսպիսի է Հուսիսափայլին տարածած բոլոր լուսաւորութիւնը:

«Միայնորդի: »

Եւ սակայն Հիւսիսափայլը տես թէ ինչ կերպով կիսուի իւր վրայ 11-երորդ տեսրակին 584 երեսը.

«1858 րուականը արժանի է ոսկելին տառերով և արձանագրիւելու ամենայն բանաւէր Հայկազնի յիւ «տասկարանին մէջ: Հայկական նոր գրականութեան «պատմութիւնը այս րուականից պիտի սկսանի իւր «առաջին շրջանը: Այս րուականին ծնաւ Հիւսիսա-

« ֆայլ օրագիրը (***): Ոչ մի օրագիր ոչ մի ազգի մէջ «այնուան ազդեցութիւն չէ արած գրականութեան վեհաջորդը, այնուան բարի պատուղներ չեւած այսպիսի կարս միջոցում, որին այդ բազմարդիւն օրագիրը, «ու նիւսիսից փայլելով՝ մի ամենեւին նոր լոյս բարեց «մեր կենդանի բարբառի վերայ (***), առաջին եւ զրու «խառու պատճառ դառնալով կենդանի ազգի մէջ կենդանի լեզուով խօսելու եւ գրելու: Նորա ոոր բարի «եր եւ բերել. նա եւելեցաւ քեզ չէ Հայուսանի «մէջ, իսկոյն ուրիշ ուստ օրագիրներ սկսան բարձրացաւ Հայկական գրականութեան նորիզունում: »

Հիւսիսափայլի հեղինակին այսպիսի խօսքերը կարգաէն ետեւ՝ հարկ է որ Սղասւենին ալ իւր պարտքը կատարէ՝ իրեն կարծիքն ըսելով. որպէս զի իմացուի թէ Հիւսիսափայլին այս պոտուախոս անձնագովութեանը եւ ոչ մէկ տաղը, եւ ոչ մէկ բառը կընդունի, վասն զի չկրնար խաւարին լոյս ըսել, եւ Աստուծոյ սպառնացած վային արժանի լինել. հարկ է որ ցուցընէ թէ Հիւսիսափայլը յիբաւի 1858-ին ծնաւ ազգիս մէջ, բայց իբրեւ հրէշ մը, եւ ոչ թէ լոյս մը. հարկ է որ ցուցընէ թէ այդ բազմարդիւն ըսած օրագրին արդիւմնի է խոռովութիւն, պրդտութիւն, հակառակութիւն սերմանել ազգիս մէջ. տղիտական մոլորութիւնները տարածել ընդդէմ ազգային լեզուի, դաւանութեան, պատմութեան եւ բնաւորութեան, ճշշմարտութեան անունով սուրբին ծաւալել, հիւսային լոյս ըսելով լուտերական կրօնի վարդապետութիւնները տարածել մեր խեղճ ազգին վրայ: Այս. ահա ըստ մեր կարծեաց՝ այս կրոնանին անուուանալի է 1858 թուականին մեր ազգին զիսուն բերած կարանեւ, բայց նոր պատիժը: — Բայց որպէս զի մեք ալ Հիւսիսափայլին պէս՝ առանց հիման եւ ապացուցի խելքերնուու փշածը խօսած չինիմք, առաջիկայ նոր տարւոյս սկիզբէն սկսիմք անոր խօսքերուն վերլուծութիւնն ընել:

Բ Ա Ր Ո Յ Ս Կ Ո Ն Ո Ռ Ա Շ Ն Ե Բ.

Ճշմարտութիւնը ոչ երբէք կարօւ է մոլորութեան, եւ շուքերը ամենեւին օգուտ չեն կրնար ընել լուսոյն:

Ազնուական հոգին իրաւունք կուտայ պէտք եղած ժամանակը՝ նաեւ անոնց որ չեն ուզեր բնաւ իրաւունք տալ իրեն:

Վրէժինդրութեանց մէջ ամենէն գեղեցիկն ու ամենէն ժանըը ներումն է:

* *

ԽԱՂԻՊԵԱՆ

ԱՂԳԱՅԻՆ ՈՒՍՈՒԿՄՆԱՐԱՆ

ԻԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 1860 ՏԱՐԻՈՅԸ.

Գեր. Խորէն Վարդապետը, որ Ապրիլ ամսէն իվեր Խալիպեան Ռւսումնարանին մէջ հայկաբանութեան եւ կրօնագիտութեան դասատութիւնը յանձն առեր է, ամառնային հանգստեան օրերը Պօլիս զեաց խտեսութիւն ծնողին, եւ սեպտեմբերի 25-ին դարձաւ նորէն Թէոդոսիա, հետո բերելով վեց պատանի յաշակերտութիւն ռւսումնարանին. այսինքն

Մկրտիչ Նորիկեան.

Պետրոս Ալեանագիևան.

Յովակիմ Յովակիմեան.

Միքայէլ Սիմանեան.

Տիգրան Խաչոյան.

Սահակ Մէզպորեան:

Այս բարեարոյ պատանեաց երկու երեք ամսուան մէջ ըրած յառաջադիմութեեէն կարելի է գուշակել թէ Խալիպեան Ռւսումնարանը ոչ ասկաւ օգուտ պիտի կարենայ ընել նաեւ Տաճկաստանի մերազնեայց՝ իբրև այնպիսի դպրոց մը յորում զաս տրուած նիւթերը եւ դասատութեան ոճը ընտրուած ու յարմարցուցած են մեր ընդհանուր ազգին այժմու պիտոյից ու կարօտութիւններուն:

Մինչեւ ցայմի մեր ազգին մէջ մէկ վարժարան մը կամ դպրոց մը չէր եղած ասոր նման, յորում մի եւ նոյն ժամանակի մէջ զրտելին աշխարհին զրեթէ ամսէն հայաբնակ կողմերէն բազմաթիւ աշակերտներ: Հսել է թէ Խալիպեան ազգային Ռւսումնարանին պաշտօնը մեծ պաշտօն է, եւ ինքը ամենայն ազգասիրաց մուղրութեանը եւ քաջալերութեանը արժանի: Իբրև նոր տեսակ կենդրոն մը միութեան ազգային բարեկիրթ զաղափարաց, եւ կարելի է ժամանակաւ մեծամեծ բարոյական եւ նիւթական օգուտներու սպասել անկից, յօդու ազգին եւ մասնաւրաց:

Անա ղեկանեմբերի 4-ին ալ եկան հասան Հայաստանի հեռաւրոյ քաղաքներէն տասուերկու նոր աշակերտք իձեռն ազգասէր Պ. Պետրոսի Հեքիմեան, որոց անուանքը ասոնք են.

Աղամազեան Յովհաննէս, Ագուլցի.

Աղամազեան Բաղրատար, Ագուլցի.

Աղամազեան Մատութիա, Գանձակցի.

Խաչատրեան Յակոբ, Նուխեցի.

Համազարեան Մարգիս, Ագուլցի.

Մուշեղեան Կարապետ, Երեանեցի.

Շահնապատեան Մարգար, Ագուլցի.

Մեմերեան Յովհաննէս, Ագուլցի.

Մարմնդարեան Կոստանդին, Տփիմսեցի.

Մարմնդարեան Մարմնդար, Տփիմսեցի:

Քալանդարեան Բաղրատար, Ագուլցի.

Քալանդարեան Մարգիս, Ագուլցի.

Եթէ ուրիշ ամենայն բարի եւ ազգօգուտ գործոց պէս՝ այս Ռւսումնարանին ալ լած տգիտական մեղադրութիւններուն ու նախանձուաց գրաբարտութիւններուն նայիմք, ու միանգամայն քիչ ժամանակի մէջ ըրած բարեկարգ յառաջադիմութեանը, հարկ կիմնի խոստովանիլ որ Աստուծոյ մասնաւր խնամքը եւ օրինութիւնը կայ վրան, եւ ազգասիրական հոգւով աղօթել որ մինչեւ վերջը իւր բարի նպատակէն ու ընթացքէն չխտարի:

Ինչպէս որ Ռւսումնարանին Յայտարարութեանը մէջ ըսուած է, ուսման ընթացքը վեց դասարանի բաժնուած լինելով, ամէն տարի մէծ հարցաքննութեեէն ետեւ՝ արժանաւորները ստորին դասարաններէն վերինները կրփիսաղրուին: Այս կերպով անա մինչեւ ցայմի չորս դասարանը կազմուեցաւ՝ բաց ինախտիրթարանէն, եւ երկու տարիէն ամբողջ վեց դասարաններն ալ պիտի ձեւանան:

Այս տարուան տարեկան հարցաքննութեեէն ետեւ ձեւացեալ աշակերտաց դասակարգութեանը պատկերը գնեմք այս տեղ իւրաքանչիւր դասը այբուբենական կարգաւ:

ԱԱԽԱՐԱՐ ԱՐԱՆ.

1. Ալբանական Լուկա, Նոր Նախիչևանեցի.

2. Ալբանական Մինաս, Նոր Նախիչևանեցի.

3. Ալբանական Աղեքառնդը, Թէոդոսիացի.

4. Աղամազեան Յովհաննէս, Ագուլցի.

5. Աղամազեան Բաղրատար, Ագուլցի.

6. Աղամազեան Մատութիա, Գանձակցի.

7. Տեսլածարեան Դազարոս, Վաղարշապատեցի.
8. Գալիգագնեան Սուքիս, Նոր Նախիջևանեցի.
9. Գանձապետեան Վահան, Նոր Նախիջևանեցի.
10. Թըլքեան Աւետիք, Սիմֆերովոլեցի.
11. Թոփալեան Գէորգ, Սեւաստովովոլեցի.
12. Իվանով Գէորգ, Նոր Նախիջևանեցի.
13. Լազարին Գէորգ, Ալեքսացի.
14. Խայտինեան Յովիաննէս, Մելիթովովոլեցի.
15. Խոջայևան Գարբիէլ, Նոր Նախիջևանեցի.
16. Կիմիշիշեան Հայրարձում, Կոստանդնուպոլսեցի.
17. Մերկեանեան Սիմէն, Կարչեցի.
18. Մինասեան Լուսէէն, Թէոդոսիացի.
19. Մինասեան Սարգիս, Նոր Նախիջևանեցի.
20. Մուշեղեան Կարապետ, Երևանեցի.
21. Մուրասոն Կարապետ, Եւպատորիացի.
22. Մսերեան Խաչիկ, Հնչեշտացի.
23. Նահնապատեան Մարգար, Ագուլցի.
24. Զենոն Յակոր, Նոր Նախիջևանեցի.
25. Զէմբէրեան Յովիաննէս, Թէոդոսիացի.
26. Պոյտինեան Թօրոս, Պաղէսարայցի.
27. Զալալեան Նիկոլայոս, Երևանեցի.
28. Սագինեան Դազարոս, Օրսագարցի.
29. Սամուռնեան Ասուտածառուր, Աշուարակեցի.
30. Սեմերեան Յովիաննէս, Ագուլցի.
31. Սուլաշեան Նիկոլայոս, Թէոդոսիացի.
32. Սուլաշեան Պարոս, Թէոդոսիացի.
33. Տիրացունեան Մերոն, Հին Խրիմեցի.
34. Քաղանդարեան Բաղտասար, Ագուլցի.
35. Քաղանդարեան Սարգիս, Ագուլցի.

ԱՐԱՋԻՆ ԳԱՍՏԱՐԱԾ.

1. Ալաճալեան Մարկոս, Նոր Նախիջևանեցի.
2. Ալենանագեան Վրթաննէս, Թէոդոսիացի.
3. Առուածարեան Յովիաննէս, Ագքիրմանցի.
4. Արութեան Սիմէն, Մելիթովոլեցի.
5. Աւագեան Մկրտիչ, Հնչեշտացի.
6. Բորով Կարապետ, Հին Խրիմեցի.
7. Երամեան Եղուարդոս, Կոստանդնուպոլսեցի.
8. Էրիկեան Յովիաննէս, Օտևասացի.
9. Թէրզեան Գրիգոր, Ամասիացի.
10. Թոփաւեան Կարապետ, Սեւաստովովոլեցի.
11. Խաղանեան Յարուս, Խարասուցի.
12. Խանճեան Գէորգ, Սիմֆերովոլեցի.
13. Խաչատրեան Յակոր, Նուխեցի.
14. Խաջոյեան Ֆիքրան, Կոստանդնուպոլսեցի.
15. Խարիսեան Մկրտիչ, Սիմֆերովոլեցի.
16. Խոճապարսնեան Կարապետ, Մելիթովոլեցի.
17. Խուլեան Կարապետ, Տիխիսեցի.
18. Հախնազարեան Սարգիս, Ագուլցի.
19. Մարկուսան Մկրտիչ, Հնչեշտացի.
20. Մելքոնան Սարգիս, Նոր Նախիջևանեցի.
21. Մելքոնան Մարգար, Նոր Նախիջևանեցի.
22. Մելինեան Յովիաննէս, Բ, Խարասուցի.
23. Մուքիսան Յովիաննէս, Օրսագարցի.
24. Վրզիրզեան Համբարձում, Զավթըցի.
25. Տաւուտեան Աւետիք, Խարասուցի.
26. Տաւուտեան Յակոր, Խարասուցի.
27. Փախալեան Սիմէն, Նոր Նախիջևանեցի.

ԵՐԿՐՈՐԴ ԳԱՍՏԱՐԱԾ.

1. Աղապալեան Մկրտիչ, Նոր Նախիջևանեցի.
2. Գալէմբարեան Գրիգոր, Տրավոգնցի.
3. Եսպահարեան Մկրտիչ, Հին Խրիմեցի.
4. Խերքեան Կարապետ, Խարասուցի.
5. Խուպեան Աղէքսանդր, Տիխիսեցի.
6. Մերմենեան Մերմեն, Խարասուցի.
7. Ճննանեան Մկրտիչ, Օրսագարցի.
8. Մազմանեան Մկրտիչ, Խարասուցի.
9. Մամիկոնեան Սիմէն, Սիմֆերովոլեցի.
10. Մանուրամեան Կարապետ, Օրսագարցի.
11. Մարտարեան Գասպար, Օրսագարցի.
12. Մուրատեան Յովիչի, Շամշատինեցի.
13. Նաւասարդեան Փիլիպոս, Վաղարշապատեցի.
14. Շիշիկեան Մանուէլ, Թէոդոսիացի.
15. Ռուկրէսեան Կարապետ, Նոր Նախիջևանեցի.
16. Զէմբէրեան Գէորգ, Թէոդոսիացի.
17. Զէմբէրեան Սարգիս, Թէոդոսիացի.
18. Պարիսատարեան Ստեփանոս, Գրիգորովոլսեցի.
19. Պիշոյեան Մարտիրոս, Նոր Նախիջևանեցի.
20. Սաղիմեան Պետրոս, Նոր Նախիջևանեցի.
21. Սարգսեան Մարգար, Նոր Նախիջևանեցի.
22. Մելինեան Յովիաննէս, Բ, Խարասուցի.
23. Մուքիսան Յովիաննէս, Օրսագարցի.
24. Վրզիրզեան Համբարձում, Զավթըցի.
25. Տաւուտեան Աւետիք, Խարասուցի.
26. Տաւուտեան Յակոր, Խարասուցի.
27. Փախալեան Սիմէն, Նոր Նախիջևանեցի.

ԵՐՐՈՐԴ ԳԱՍՏԱՐԱԾ.

1. Ակնանճեան Կոստանդին, Թէոդոսիացի.
2. Ալթընթոփիւն Գրիգոր, Թէոդոսիացի.
3. Երէցիովուսնեան Կարապետ, Ագքիրմանցի.
4. Թաթարիկեան Գրիգոր, Օտևասացի.
5. Իվանով Աղէքսանդր, Սիմֆերովոլեցի.
6. Ճննանիկեան Պետրոս, Մելիթովոլեցի.
7. Պաղտիկեան Քրիստոսուր, Ապիթոյնացի.
8. Պասիեան Մանուէլ, Խարասուցի.
9. Պասիեան Ստեփանոս, Նոր Նախիջևանեցի.
10. Պոյտաէկեան Գրիգոր, Թէոդոսիացի.
11. Ստեփանոսւսեան Գերոր, Նոր Նախիջևանեցի.

ՉՈՐՐՈՐԴ ԳԱՍՏԱՐԱԾ.

1. Ալինանագեան Պետրոս, Կոստանդնուպոլսեցի.
2. Ալթոնճեան Գարբիէլ, Թէոդոսիացի.
3. Եղիազարեան Բարսեղ, Երևանեցի.
4. Մագբերտ Ներսէս, Թէոդոսիացի.
5. Մարտիրեան Սարգիս, Ագքիրմանցի.
6. Մկրտչեան Մկրտիչ, Սիմֆերովոլեցի.
7. Նորիկեան Մկրտիչ, Կոստանդնուպոլսեցի.
8. Պալատինեան Դաւիթ, Պոթուշանեցի.
9. Մելինեան Յովիաննէս Ա, Խարասուցի.
10. Ստեփանոսւսեան Գերոր, Նոր Նախիջևանեցի.
11. Տաւուտեան Յակոր, Խարասուցի.

Թիւ աշակերտացն է 130. ի 15 Դեկտեմբերի 1860:

LAPS QUEST

121

ԵԿԲ ՎԵՐՋԻՆ ԲԱՆԱՏԵՂԸՆԻԹԻՒՆԸ

Այս տարուանս մէջ մարող նշանաւոր ա-
նուններէն մէկն ալ Լորո Պայրն անուանի
անզդիացի բանաստեղծին ամուսնոյն անունն
է, որ անցեալ մայիսի մէջ վախճանեցաւ վաթ-
սուն եւ վեց տարեկան։ Ծնած էր 1794-ին,
մէկ հատիկ դուռար սըր Միլպէնք Նոէլ իշ-
խանաւորին։ 1815-ին ամուսնացաւ Լորո
Պայրնի հետ, եւ աղջիկ մը ունեցաւ, որ յետոյ
Լը վլէյսի կոմունի եղաւ ու մօրմէն առաջ
վախճանեցաւ 1852-ին։

Այս այն անուանի Ատան է որոյ անունը շատ անգամ կյիշէ. իւր մեծանուն հայրը քերթուածոցը մէջ, եւ զոր նեռաւոր երկիրներ ճամբորդութիւն ըրած ժամանակներն ալ չէր կարող մտքէն հանել:

Լորտ Պայրն արդէն Չայլս Հարուժի պահղղխ-
տորին, Կեւուր ու Առնակոյսն Ապիտոսի ըսուած
բանաստեղծութիւնները հրատարակած ու իբ-
րեւ քերթող մեծ անուն ստացած էր, եւ ըս-
կրսեր էր երեսփոխանաց խորհրդարանին մեջ
ալ ճանչցուիլ իբրեւ ատենախօս, երբ դիպուա-
ծով մը ճանչցաւ Միլպէնք օրիորդը եւ հետն ա-
մուսնացաւ: Եռտով զղցացաւ Պայրն, ու վրան
տարի մը չանցած՝ իրարմէ քաֆնուեցան դա-
տաստանաւ: Պայրն շատ ցաւեցաւ այս բա-
նիս, աւելի անոր համար որ իւր միամօր
դուստրն ալ ձեռքէն առնուեցաւ:

Այնուհետեւ յուսահատած՝ իւր անսանձ
կրից ձեռքը ձգեց ինքզինքը։ Այն աղմկալից
կեանքն ալ չկարենալով սրտին ցաւը մոռ-
ցընել տալ, որոշեց հեռանալ այն տեղերէն։
որ իւր միտքը կերպէն իւր առտնին թշուա-
ռութիւնը։ 1816-ին ամառը Զուիցերիի մէջ

ԺԲԵԿԻ լճին քովն անցուց. ուր Սթայէլ առունով մատենազիբ տիկնոջ հետ ընտանեցաւ, որ եւ իզուր աշխատեցաւ երկու ամուսիններըն իրարու հետ նորէն միացրենելու: Անկից անցաւ Պայրն յիտալիա, շարունակելով Զայլա-Հարուտն, ու հետովնետէ գրելով Աղբերը, Մանգրէս, Պէփոյ, Մագկիլիա, Մարին Ֆալիկրոյ ու Տօն-Խուռան մէկ մէկէ անուանի քերթուածները:

Վենետիկ եղած ժամանակը՝ ամէց տեսակ զուարձութենէ յափրած՝ նոր տեսակ զուարձութիւն մը կփնտռէք, զոր եւ գտաւ հայերէն լեզուին ուսմանը մէջ։ «Զուարձանալու համար, «կրսէ, կառվորիմ Հայոց լեզուն։ Կտեսնեմ որ «մտքիս համար դժուարին բան մը պէտք է որ «քիչ մը կուրուի. եւ որովհետեւ իբրեւ զուարձութիւն ասկէ աւելի դժուարինը չէք կրնար «լինել՝ ընտրեցի ինքզինքս ասոր տալով «չարչարել» (*):

Խոալիոյ վրայ զմայլած՝ շատ կցաւէք Պայրն
տեսնելով Խոալացւոց գերութիւնը։ Ենքն ալ
միացաւ ազատասիրաց հետ Խոալիան ազա-
տելու։ Բայց 1819-ին բանք գուրս ելլելով,
երբ ազատասիրաց զաղունի ընկերութիւնը—որ
յարպոնարի կըսուէին—ըանտերու ու սուրերու
դատապարտեցաւ, Պայրն ելաւ Խոալիայէն ու-
աչքն ու սիրտը շտկեց Յունաստանի վերայ որ
իւր ազատութեանը համար ողի իրոին կպա-

(*) • By way of divertissement, I am studying daily the Armenian language. I found that my mind wanted something craggy to break upon; and this as the most difficult thing I could discover her for an amusement I have chosen, to torture me into attention *. (L. BYRON to M-r Moore).

տերազմէք: Հասաւ հոն Պայրը ու այնունեաւ
իւր բոլոր հարատութիւնը, անունն ու կեանքն
ալ անոր նուիրեց: Ափանս խեղճ քերթողին
որ իւր սիրելի Յունաստանին ազատութեան
օրը չտեսաւ: 1824-ին ապրիլի 19-ին աշուր-
ները փակեց՝ յուսով ողջունելով Յունաց ա-

զատութիւնը, հայրենիքն ու բնտանիքը:

Բայց մեռնելէն երեք ամիս առաջ, օր մը Մխոտլոննի ամրոցին մէջ քաշուած՝ միտքն եկաւ օր նոյն օրը իւր հասակին երեսներորդ եօթներորդ տարին կմտնէր. քնարն առաւ ու հետեւեալ սրտառուչ վերջին նուազը երգեց:

ԱՅՆՈՒՄ ԱԿԱԾԵՐ

ՏԵՐԵՑՆԵՐՈՒԹԵԱ

Ժամ՝ մի եւս այլ տրոպիէ սիրտս անձկայրեաց, Յորդամոչ եւս արդ շարժէ զայլ իսըրաից. Բարդ եթէ ոչ եւս խողովն սիրեզալ.

وَلَمْ يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ مِنْ أَنْتَرِي

Աւուրք կենաց իմ արդ գեղին են տերեւ,
Նալկունք եւ խայր սիրոյ անկեալ հսկեցին.
Որդն եւ ուտիծ ցաւք որ հասեալ կան զինեւ

Լոկ են ինձ բաժին:

Հուր որ յիմումըն ճարակի ասա իծոց,
Կայ միայնակ հրացայտ կըզգւոյ խպատիեր.
Ոչ մի վառի ջահ ինորուն անգ իբոց—
Կառակ մաշասունէա:

Խարոյի մահաստեր:

Ոչ եւս յուսոյ, ոչ նախանձոտ վարանաց,
Ոչ երկիւղի, ոչ վեհ մասինը կարեաց,
Բաւեմ սիրոյն գոլ բաժանորդ հեշտանաց

Բայց կը բել շրջադաշտ:

Սակայն ոչ ասու, եւ ոչ այսպէս անկ արդեօք
է խորհըրդոցդ այդ զի զոգիս իմ՝յուղեն.
Ուր փառք ծածկեն ըզդիցավին դադարօք
Կամ պրասկ ածեն:

ՏՐՈՒՐԻ ԱՄ ԿԵՆԱՅՄ.

Սուսեր եւ դրօշք եւ առպարէղք իծաւալ,
Փառք, Ելլագա, կան շուրջ իզնին յառեալյիս,
Քապարացին որ դայըր յասպար իւր բարձեալ
Զէր ահատ քան զիս:

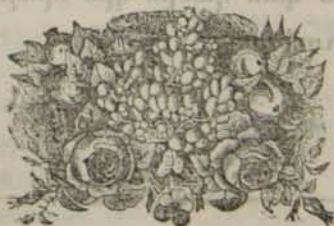
Զարթիր, զարթիր, ոչ ելլագա, նա լուրջ կայ,
Զարթիր անձն իմ տես յոր առ քեղնախնական
Արիւն կենաց ընդ երակունագ ընթանայ:

Հայր ըզկարիսն այն:

Հար առաթուր մի եւըս գոլ կենդանի,
Որ անարժանք են մարդկութեան. եւ մի փոյթ
Գեղեցկութեան քեզ լինցին աղոտենի
Ժըպիտ կամ զայրոյթ :

Թէ մանկութեան ցաւենք քեզ տիքը՝ չիմշկեցցես.
Մեծահանդէս մահու գաւառ է աստէն.
Օ՞ն, ել խաղա իգաշան եւ անդ հատուսցես
Բաշունչդ արտօրէն:

Խընդրեա անդէն, ուր խոյզ սակաւ է քանդիւտ
Ըզճահագոյն զինուորական քեզ տապան,
Հայեաց ըզքեւ, եւ զբոյդ ընտրեալ խորափիս
Կալ անդ հանդրբւան:

Օ Ր Ա Յ Ո Յ Յ
1861
Թ Ո Ւ Ա Կ Ա Ն Ի Ն Ֆ Ր Ի Ս Ո Ս Ւ

Խալիպեան Աւումբարանին տպարանէն ելաւ ահա երկրորդ տարուան օրացոյցն ալ, յորում թէպէտ եւ կատակասին տակաւին քանի մը կատարելութիւններ որ յոյս ունիմք յաջորդ 1862-ին օրացուցին մէջ աւելցընելու, բայց ասոր մէջ ալ բաւական նորութիւններ կան, այսինքն պատկեր՝ հանդերձ ոտանաւորով, ամէն մէկ ամսոյն ետեւէն նոր նոր Հանեղուկներ, կիրակի օրերուն նարգերն ու համբառձիւներ:

Աերը, ետքն ալ զանազան զիտելիիներ ու տղեկութիւններ՝ այս տարուան օրացուցին ետեւը դրուածներէն աւելի եւ ընդարձակ:

Կցաւիմք որ Տաճկաստանի ազգային տեղեկութիւններն որ խնդրեր էինք՝ այս օրացուցին չնասան. Եւ հարկադրեցանք զո՞ն լինել զրեթէ 1860 տարւոյս մէջի տեղեկութիւնները միայն կրկնելով, եւ մէկ քանի նոր տեղեկութիւն միայն աւելցընելով:

ԸՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Թէոդոսիոյ ազգային Աւումբարանիս ընթերցարանը շնորհակալութեամբ ընդունեցաւ նոյեմբերի 28-ին՝ *Ճռայադ* ամսագրոյն երկրորդ հատորին մէկ օրինակը, զոր կընծայէ ընթերցանը ազգայնոց ուսումնասէր պատահին Ցովիաննեւս Թաղեսւան Փէոլլէ - Շահիննեանց, նոր նախիջեւաննեցի:

Վ Ա Ն Ո Ւ Յ Ո Ւ Ի Մ Ն

Կենցաղօքուտ զիտելեաց Խարանին Դասերը զատ զատ տետրակներով սկսան հրատարակուիլ, ամէն մէկ տետրակին կամ դասին զին որոշուելով 10 քոփեք արծաթ: Առաջին տետրակը արդէն սկսած է վաճառուիլ:

ՅՈՒՆԿ

ՆԻԿՓՈՅ ԱՄՍԱԳՐՈՅՑ

1860 ՏԱՐԻԱՅՑ

ՅՈՒՆՈՒԱՐ.

Զայտարարութիւն նինգերորդ տարւոյ ամսագրոյս.....	1
Աւզեւորեկ նորընտիք Սրբազն Կարողիկոսին ազգին	
Հայոց իկոստանդնուպօլոսոյ իմ. էջմիածին.....	7
Ցարութիւն Պողոսան Խալիֆանց և. Խալիֆան Աւ-	
սումնարան Թէոդոսիոյ.....	9
Բացումն Խալիֆան Տպարանին	13
Վիճակագրական և. ազգագրական տեղեկութիւնք՝ Տաճ-	
կաստան, Ռուսաստան և. այլ գանազան երկիրներ	
բնակող Հայոց վերայ.....	14
Հնդկանոր տեսութիւն քաղաքական անցից՝ անցելոց ի	
սկզբանէ 1859 տարւոյ մինչեւ ցայսօր	16
Համառօտ տարեզիք ազգային անցից 1859 տարւոյ.....	20

ՓԵՏՐՈՒԱՐ.

Կրրութիւն և. ռւսումն ազգային	21
Խորհրդաւոր պատկեր.....	
Աւզեւորի նորընտիք Սրբազն Կարողիկոսին ազգին	
Հայոց իկոստանդնուպօլոսոյ իմ. էջմիածին (Ցարայ-	
րարութիւն և. վերջ).....	27
Վիճակագրական և. ազգագրական տեղեկութիւնք՝ Տաճ-	
կաստան, Ռուսաստան և. այլ գանազան երկիրներ	
բնակող Հայոց վերայ (Տարայար. և. վերջ)	31
Սեւարոփոխ նաւահանգստին մէջ ընկդմած նաևքր ...	34
Մասնաւոր տեղեկութիւնք Հնդկաստանի այլ և. այլ քա-	
ղաքաց Հայկացուն բնակչաց վրայ.....	36
Հնդկանոր տեսութիւն արտաքին քաղաքական անցից	
1859 տարւոյ (Տարայար. և. վերջ)	37
Ներքին լուրք	38
Համառօտ տարեզիք ազգային անցից 1859 տարւոյ	40

ՄԱՐՏ.

Կրրութիւն և. ռւսումն ազգային (Տար. և. վերջ).....	41
Հայութիւն և. Միփրարեանց կարողիկութիւնք	44
Անդեք յաւուր մեծահանդես Օծութեան Տեան Մատ-	
րեսու Սրբազն Կարողիկոսի ամենայն Հայոց	48
Վաճառականութեան ծագումը, պատմութիւն ո. այլ	
և. այլ ձեւութեք.....	49
Կարիպալտիք	51
Այժ	53
Տեսութիւն քաղաքական անցից յունուարի տարւոյ....	54

Համառօտ տարեզիք ազգային անցից 1860 տարւոյ	55
Փոխումն յատեաց Էմմանուելի թորոս. Տօւմբեանց	56
Հառ. գամբանական, և. թօփեան	

ԱՊՐԻԼ.

Ախտ և. չարիք զրագարտութեան	57
Նամիի	60
Փրեզերիկոս-Գուլիկմու-Լուզումիկոս, Խնամակալ Փրու-	
սիոյ	64
Տեղեկութիւնք Մարտ և. Ապրիլ տամսոց վրայ	65
Առակ. — Տպումն և. Մրցին	67
Զանազան տեղեկութիւնք. — ա) Երրուստի ու Ամերի-	
կայի մէջ բամբակելինաց արուեստին ծաղկիւք. —	
բ) Արագութիւն Եվեկտրապրոյ. — գ) Նոր-Եօրքի բո-	
ղդականաց այլ և. աղանդները	67
Տևութիւն արտաքին քաղաքական անցից	68
Ներքին լուրք	70
Ամսագիր ազգային անցից	
Տեան ողջոյնք տեսեալ սրբը աղօրատան Հայկացեան	
Վարժարանին. — Քերուած և. Վ. Գ.	71

ՄԱՅԻՍ.

Գատափութեան վճանները	73
Հռովմայ պապերուն հոգեւոր և. մարմնաւոր իշխանու-	
թիւնք	75
Առակ. — Արծուի և. Մերոյ	80
Սուրբ Հռիփոսիմէ կոյս և. վկայարան նորա	81
Առ. կուսան Հռիփոսիմ. — Քերուած և. Վ. Գ.	83
Փրանկիսկո-Յովակի, կայսր Ասստրիոյ	85
Տևութիւն արտաքին քաղաքական անցից	87
Ներքին լուրք. — ա) Մեկ հեռազիր ծախքը. — բ) Կայ-	
սերաշնորհ արտօնութիւնք Խալիֆան Ռատումնա-	
րանին ազգին Հայոց. — գ) Ազգային բարեկարու-	
թիւնք. — դ) Նուեր Խալիֆան Թանգարանին. —	
ե) Մեր ազգին մէջ մոտած օսուր և. խորը երգերու-	
վրայ. — զ) Նոր օրագիր,, Միութիւն Հանդէս Հաշ-	
տենից	88

ՅՈՒՆՈՒՍ.

Հայութիւն և. Միփրարեանց կարողիկութիւնք	89
Նախանձու չարութիւնք	92

Առակ.	— Փիղ և Քորոս	94
Քորիստէ իշխանունին		95
Լազարեան ձեմարան Արեւելեան լեզուաց		96
Ամուռ գետն.—Ռուսիու ու Զինաց սահմանագլուխը		97
Եկեղեցի Ս. Յովակիմայ և Աննայի իթեղոսիա, և		
պաշտաման քաղաքին Էղոս Պարոն նահատակ		99
Էղոս Պարոն նահատակ թեղողոսիոյ. — Քերրուած		101
Տեսուրիսն արտաքին քաղաքական անցից		103
Ներքին լորեր		—
Տարտարաբորին Օրիորդաց Դպրոցին թեղողոսիոյ		105
— առաջարկություն առաջարկություն բանական մեջություն		—

ՅՈՒԽԱՅ.

Զափառուրիսն ազգային. — Ազգի մը իւր չափը ճանչ-		
նալուն օգոստոսիրը և ճանշնալուն վեասները		105
Հրեշտակի Հայոց. — Քերրուած		189
Առակ. — Խարեալ և Խարերայ		143
Մայիս ամսոյ „Կառունկը“ և Կարենեան Յակոր Վար-		
ժապկանին մեկ լորուածը		114
Հնձողը. — Տեսանկար Լեսփու Ռուպերի		118
Տեսուրին արտաքին քաղաքական անցից		120
Լոռու. Մելիքանց գորակարին նամակը		—

ՕԳՈԽԱԾՈՒ.

Հայուրին և. Միփարեանց կարուիկուրինը		121
Ասողն Բեւտական. — Քերրուած		127
Հռովմայ պապերուն աշխարհական իշխանուրինը		129
Առակ. — Հայեին և. Կապիկ		131
Ազամ Միցքեմիչ, Քերրոց Լենացի		132
Հերոնիմոս Նափուէն իշխան		134
Յուլիսի 6-ին Կ.-Պոլոսոյ մեջ պատահած դեսքը		136

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ.

Հայկական քաղաքաբարուրիսն		137
Հայուրին և. Միփարեանց կարուիկուրինը		140
Տասն կանոննք ձեմիքը ընթիւնին		143
Հռովմայ պապերուն Եկեղեցական և. աշխարհական իշ-		
խանուրինը		144
Ասորոց երկիրը և. Պաղեստին		147
Տեղեկուրինք գԵրքեզաց և. գԵրքեզանայոց		149

Հրեշտակ...		151
Հարկաւոր զիտելիք...		152
Հանաւու տարեկիր ազգային անցից		—

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ.

Նախանձամուրեան շարուրիսն ու վնասները		153
Թուդր Վահանայ Արշարունուոյ (Հ. Միքայելի վարդա-		
պետի Համբեան)		156
Առակ. — Գայլ և. Հովիք...		159
Նափուի և. Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ		160
Հայ Պանդուխտ. — Քերրուած		163
Տեսուրին արտաքին քաղաքական անցից		165
Ներքին լորեր		—
Ազգային բարերարուրինք		166
, ՄԱՍՆԱՅ ԱԴ.ԱԽԵՆԻ վասն ԱՏԵՇ ամի		167

ՆՈՅԵՄԲԵՐ.

Այցելուրին Առաջնորդին իվինակն նախիցեանի		169
Թուդր Վահանայ Արշարունուոյ (Հ. Միքայելի վարդա-		
պետի Համբեան). — Շարայար. և. Վերջ		172
Աքաղաղներու կոփ.		176
Նամակ առ խմբագիր		177
Հայուրին և. Միփարեանց կարուիկուրինը		179
Տեսուրին արտաքին քաղաքական անցից		181
Ներքին լորեր		182
Առ. Հայո. — Քերրուած		183

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ.

Լասրան Կենցաղօգուտ Գիտելեաց բացեալ իթեղոսիա		
ինուիմբեր 13.....		185
Քրեմի պալատը		188
Հիսուսափայլ օրագիր. — Հախ-Վերդի Հախ-Նազարեան-		
ցի ոտանաւորը. — Սկայարդայ հատուածը		190
Բարուական խրատներ		
Խալիպեան Ազգային Ռատումնարան ի Թեկլու. 1860 տար.		194
Լորու Պայըն և. իւր վերջին բանաստեղծուրինը		196
Օրացոյց 1861 բուականին Քրիստոսի		198
Շնորհակալուրին մը		—
Շանուցումն		
Ցանկ նիւրոց ամսագրոյց 1860 տարւոյ		199

Հրամայեցաք տպագրել. իթեղոսիա, իշտեմբերի 1860. Գարրիէլ Վ. Այվազեան:

Խոպարանի Խափական Ռատումնարանի Հայոց:

ԲՈԼԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ.

1. Խարան Կենցաղօգուտ Գիտելեաց բացեալ իթեղոս- սիա ինուեմբերի 13	185	5. Խալիպեան Ազգային Ռւսումնաբան ի՞նկըտ. 1860 տար. 194	
2. Քրեմի պալատը	188	6. Լորտ Պայքն և իւր մերջին բանաստեղծութիւնը	196
3. Հիւսիսափայլ օրագիր. — Հախ-Վերդի Հախ-Նազա- րեանցի ոսանաւորը. — Սկայորդոյ հատուածը	190	7. Օրացոյ 1861 բռականին Քրիստոսի	198
4. Բարոյական առածներ.....	193	8. Շեորհակալութիւն մը.....	—
		9. Մանուցումն.....	—
		10. Յանկ նիսրոց ամսագրոյս 1860 տարւոյ.....	199

ԳՈՐԾԱԿՈՒՔ ԸՆԿԵՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ.

Ա.Ճ.ՏԵՐԵՎՈՂ. Պ. Ստեփան Գալստեան ձանըմեանց.
 Ա.Վ.Ե.Ք.Ը.Ա.Ն.Դ.Ի.Ս., Պ. Գէորգ Եռւուլիեան.
 Կ.Ի.Գ.Ո.Ր.ՈՒ.Ի.Պ.Օ.Լ.Ս., Կարապետ Քահ. Մերձանեան.
 Ե.Ա.Շ.Մ.Լ.Տ.Ս.Ո.Լ.Ի.Ո.Յ. Սէրտար Սողոմոն Դրանիսոլեանց.
 Ե.Ր.Ե.Խ.Ա.Ն., Պ. Նիկողայոս Խայթմազեան.
 Ե.Խ.Պ.Ս.Ո.Ր.Ի.Ս., Պ. Միքայէլ Մուրատեան.
 Զ.Մ.Ի.Խ.Ե.Խ.Ս., Պ. Առևկաս Պալբազարեան.
 Թ.Է.Ռ.Դ.Ո.Ս.Ի.Ս., Գրասենեակ Խալիպեան Ռւսումնաբանին.
 Խ.Ա.Ր.Ջ.Ո.Ւ.Ի.Ս., Պ. Մելքոն Խշխանեան.
 Կերջ, Յովհաննես Մանուկեան Մերկեանեանց.
 Կ.Ո.Ս.Ս.Ո.Ն.Դ.Ն.Ռ.Ի.Պ.Օ.Լ.Ս., Պ. Ա. Ք. Էլիկիւզէլեանց.
 Զ.Զ.Ա.Բ., Պ. Յովսէկ Խզմիրեանց.
 Մ.Ե.Լ.Ի.Թ.Ո.Փ.Ո.Լ., Պ. Մկրտիչ Գէզուակեան.
 Մ.Լ.Ն.Զ.Ս.Թ.Ը.Ր., Պ. Եսայի Ս.Ը.ուխեան.
 Մ.Ո.Ս.Ք.Ո.Ւ.Օ., Մսեր Մազիստրոս Մսերեանց.
 Ն.Ա.Խ.Զ.Ե.Խ.Ա.Ն., Պ. Եպիփան Պոպով.
 Ն.Ի.Կ.Ո.Մ.Դ.Ի.Ս., Թանգարան Վերձանութեան.
 Պ.Ո.Թ.Ո.Լ.Ի.Ս., Է. Ճ.Ա.Ի.Ս., Պ. Գրիգոր Նահապետեան.
 Պ.Ե.Ր.Տ.Ե.Ն.Ն.Բ., Պ. Յովհաննես տէ Հովիկեան.
 Պ.Ո.Թ.Ո.Լ.Շ.Ա.Ն., Պ. Յակոբ Մանուկեան.
 Ս.Թ.Ա.Ի.Ր.Ո.Փ.Ո.Լ., Պ. Գէորգ Կարապետեանց.
 Մ.Մ.Ֆ.Ե.Ր.Ո.Փ.Ո.Լ., Պ. Դրիգոր Տէօվլէթեան.
 Վ.Ե.Ն.Ն.Ս., Պ. Նիկողայոս Մարզարեան.
 Տ.Բ.Ա.Գ.Ի.Զ.Ո.Ն., Պ. Խաչատուր Էլմասեան:
 Տ.Փ.Ի.Ս., Ստեփանոս Քահ. Մանտինեանց.
 Փ.Ո.Բ.Ի.Զ., Պ. Ճանիկ Արամեան.
 Փ.Ե.Թ.Ր.Պ.Ո.Ւ.Ի.Կ., Պ. Մովսէս Բուզաղեանց.
 Ք.Ի.Շ.Ն.Ե.Ւ., Ստեփան Քահ. Ամասեանց.
 Օ.Տ.Ս.Ս.Ս., Յովհաննես Քահ. Թաթսիզեանց.
 Օ.Ր.Պ.Զ.Ա.Բ., Պ. Պետրոս Շահինեան.

ԳԻՆՔ ԸՆԿԵՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Տարեկան զին բնկերագրութեան լոկ հայերէն մասինն՝ կանխիկ հատուցանելի, հան- դեռ ծախիս հանապահին,	բուպի արձարի 6, որ է ֆրան 24:
Տարեկան զին լոկ սուսեւն և գաղղիստէն մասինն	» » 4, » » 16:
Տարեկան զին հայերէն և գաղղիստէն մասինն	» » 8, » » 32:
Դին միոյ տեսակի	» » 4, » » 4: